

DŽENDERIZAM – NOVI OBLIK TOTALITARIZMA

Ivan Poljaković

Sveučilište u Zadru
ipoljak@unizd.hr

UDK: (316.367.7+305)
616.89-008.442.36
(613.888.5.15+616-007.29)
<https://doi.org/10.34075/cs.55.4.4>
Pregledni znanstveni rad
Rad zaprimljen 3/2020.

Sažetak

Dženderizam je novonastajući koncept koji se odnosi na glavnostrujašku politiku koja nameće pozitivan pogled na kulturu smrti kao što su kontracepcija, pobačaj i rodna ideologija. Prezentiran je kratak opis uzroka i razvoja ovog novog totalitarizma kao i njegove posebnosti. Njegovo širenje nastalo je u tri faze: seksualna revolucija, pravo na pobačaj i rodna teorija. Ustvrđeno je da će dženderizam, iako s potpuno drugačijim alatima i karakteristikama u odnosu na prijašnje totalitarizme, ipak imati, i već ima, razorne posljedice na društvo u cjelini. Ovaj rad podastire dokaze za smrtna ishodišta prouzročena širenjem dženderizma i upozorava na njegov golem udarac u budućnosti, ne samo na individue nego i na narode kao takve.

Gljučne riječi: Dženderizam, kultura smrti, kontracepcija, pobačaj, rodna teorija

UVOD

Što je dženderizam? Najkraće rečeno dženderizam je novi oblik totalitarizma, najopasniji u ljudskoj povijesti. Da, opasniji je od fašizma, nacizma i komunizma zajedno, na što ćemo se osvrnuti kasnije. O dženderizmu se govori već dugi niz godina, ali pod raznim imenima, ovisno o govorniku. Papa sv. Ivan Pavao II. često je govorio o kulturi smrti, i to s potpunim pravom jer upravo je kultura smrti okosnica dženderizma. Neki kada misle na dženderizam govore o neoliberalizmu, globalizmu, novoj ljevici, ili Novom svjetskom poretku i pri tome imaju na umu neke od segmenata dženderizma. Prvi pak političar koji je ovu dominantnu politiku Zapada nazvao totalitarizmom jest poznati, vrlo cijenjeni talijanski političar Rocco Buttigli-

one.¹ Iako je 2004. godine bio među najkvalificiranijim političarima, Europska unija odbila je njegovu nominaciju za europskog povjerenika samo zato što je bio katolik, tj. zato što je zastupao katolički stav u pogledu istospolnosti. Stanje tzv. demokracije u Europskoj uniji, pa tako i Hrvatskoj, najbolje opisuju upravo njegove riječi: „Novi meki totalitarizam, koji napreduje na ljevici, želi stvoriti državnu religiju. To je ateistička, nihilistička religija – ali to je religija koja je obvezna za sve.“² Ovakvo gledište gospodina Buttiglionea potvrđuju i izjave tadašnjega francuskog ministra prosvjete Vincenta Peillona, koji je u povodu promocije svoje knjige *Francuska revolucija još nije gotova* izjavio da se Katolička Crkva mora zamijeniti državnom religijom. Prema Peillonu „nova religija je sekularizam, koji mora pratiti materijalnu revoluciju, koja je u stvari mentalna revolucija“.³ Država treba preuzeti odgoj djece, a državne škole bit će nova crkva s novim svećenicima i novom liturgijom i novim zakonima. Ministru Peillonu Katolička je Crkva najveći neprijatelj, jer „nikad nećete biti u stanju stvoriti slobodnu naciju s Katoličkom Crkvom“.⁴ Da, sve to zvuči odveć poznato, i znamo kamo to vodi.

Mnogi danas govore i o rodnoj ideologiji, međutim, rodna ideologija opet je samo jedan segment dženderizma, točnije rečeno, jedna od njegovih faza. Neki misleći na dženderizam krivo koriste i riječ „sekularizam“. Postoji još niz varijacija koje podrazumijevaju neki oblik dženderizma. U svakom slučaju, postalo je već odavno jasno da postoji potreba za jednim izrazom kojim bi se taj novi totalitarizam mogao obuhvatiti na najprimjereniji način. Zbog ove zbrkanosti u korištenju termina kada govorimo o ovom novom totalitarizmu, važno je odrediti jedan prikladan termin kojim ćemo ga označiti. Apologetska udruga bl. Ivan Merz je među prvima u Hrvatskoj lansirala izraz „dženderizam“, još 2010. godine. Od tada do danas ta je Udruga objavila šezdesetak tekstova u kojima je kritizirala dženderizam i nastojala ukazati na njegov totalitaran karakter.⁵ Ako danas ukucamo riječ „dženderizam“ u *Google* tražilici dobit ćemo više od 3000

---

¹ Rocco Buttiglione talijanski je političar, pravnik, akademik i filozof. Član je Europske akademije znanosti i umjetnosti, profesor na Sveučilištu sv. Pija V., član Papinske akademije društvenih znanosti, bio je član Europskog parlamenta, ministar u Berlusconijevoj vladi, itd.

² http://en.wikipedia.org/wiki/Rocco_Buttiglione (29. 2. 2020.)

³ <http://www.freerepublic.com/focus/religion/3039186/posts?page=13> (29. 2. 2020.)

⁴ Isto.

⁵ <https://katolik.hr/kategorija/dzenderizam> (18. 3. 2020.)

rezultata. Ako k tome dodamo i riječ „genderizam“ (kako ga mnogi pišu) dobit ćemo rezultat od preko 15.000.

Kao što smo do sada već rekli, postoje mnogi nazivi za isti fenomen. Od svih spomenutih samu srž ovog novog totalitarizma najbolje izražava termin „kultura smrti“, zato što, kao što ćemo vidjeti kasnije, ovaj totalitarizam u svojoj konačnici promiče smrt kao najvišu vrednotu. Međutim, iz praktičnih razloga taj je termin nezgrapnan za naziv jednog totalitarizma, prije svega zato što se iz njega ne daju načiniti izvedenice, ili bi one morale biti vrlo nezgrapne, kao npr. „osoba koja promiče kulturu smrti“, ili „ono što ima karakteristike kulture smrti“. Zato termin „dženderizam“ ovdje ima prednost, i to barem iz dva razloga. Prvi je zato što se iz termina „dženderizam“ lako mogu napraviti izvedenice, npr. dženderisti, dženderistički, i sl. Drugo, zato što termin završava na „izam“, kao i svi drugi totalitarizmi, pa ga je tako već i zbog morfologije puno lakše prepoznati kao totalitarizam. Drugi nazivi koje smo gore spomenuli nisu pogodni zato što se oni zapravo referiraju samo na jedan ili više segmenata dženderizma, a ne na njega kao cjelinu.

Evo što piše u Wikipediji o tom terminu: „Dženderist je (kontroverzan i nerijetko pežorativan) naziv za osobu čiji se društveni angažman i praktični način postupanja u životu prepoznaje kao obilježen privrženosti tzv. rodnoj ideologiji - tj. dženderizmu. Pri tome se kao ideje tzv. rodne ideologije prepoznaje one, koje su ideološki formirane na tzv. 'Rodnim studijima' - ustanovama odgojno-obrazovnog tipa koje su usmjerene na izučavanje i promoviranje feminizma i LGBTIQ aktivizma. Naziv 'dženderizam' i 'dženderisti' potječe od idejnih protivnika tih ideja, ponajprije iz katoličkih krugova. Sami pobornici tih ideja sebe prezentiraju kao feministe/feministice ili 'LGBT aktiviste', na nekim mjestima kao 'queer feministe', te odbacuju mogućnost da za sebe prihvate naziv 'dženderist'.“⁶

Što se pak tiče pisanja te riječi, Apologetska udruga bl. Ivan Merz od samog je početka riječ pisala sa „dž“, a ne „g“. Stav nekih kroatista u Hrvatskoj je taj da bi riječ trebalo pisati s početnim slovom „g“. Obrazloženje je da se ta riječ još nije dovoljno udomačila u hrvatskom jeziku. Riječ „dženderizam“ izvedenica je koja dolazi od engleske riječi *gender* (rod), čiji se prvi glas izgovara kao „dž“. Pisac ovih redaka zalaže se za pohrvaćeni oblik kada je ova riječ u pitanju, tj. da se ona piše: dženderizam, a ne genderizam. Točno je da riječ još nije posve zaživjela u hrvatskom jeziku. Međutim, ima nekoliko razloga zbog kojih je razboritije koristiti pohrvaćeni izraz. U sluča-

⁶ <https://hr.wikipedia.org/wiki/Dženderist> (14. 3. 2020.).

ju da se riječ piše „genderizam“ mnogi bi tu riječ krivo izgovarali jer ne znaju da „gender“ treba čitati kao „džender“. Drugi razlog zašto smatram da je riječ ispravnije pisati sa „dž“ jest taj što bi u suprotnom „genderizam“ bio jedina iznimka u hrvatskom jeziku kada govorimo o totalitarizmima, jer sve riječi koje se odnose na totalitarizme već su pohrvaćene. Inače bi za komunizam trebali pisati: „communism“ (i izgovarati s početnim glasom „c“, što bi bilo smiješno). Treći razlog je taj što se od riječ „dženderizam“, s obzirom da je pohrvaćena, lakše čine izvedenice, koje onda i zvuče prirodnije nego ako su pisane i čitane sa slovom „g“. Dakle, više je razloga da se riječ ipak piše na hrvatski način.

1. KRATAK PREGLED NASTANKA DŽENDERIZMA

Kao preteču dženderizma možemo uzeti Aleistera Crowleya, u svoje doba vrlo utjecajnog čovjeka. Crowley je bio pisac, pjesnik, slikar, alpinist, kemičar i još štošta, ali najviše ga se pamti kao okultista, mistika i magičara. On je imao velik utjecaj na svoje suvremenike. Na jednom od svojih mnogobrojnih putovanja u travnju 1904. godine, dok je boravio u Egiptu, primio je poruke od jednog natprirodnog entiteta zvanog Aiwass.⁷ Sve te poruke pomno je zapisao u samo tri dana i objavio u knjizi *Liber Al vel Legis*, poznatoj kao *Knjiga zakona* (1904.), u kojoj se sve svodi na vrhunsko načelo „čini ono što želiš, to je sav zakon“.⁸ Prema tvrdnjama samog autora knjige, Aiwass je proglasio Aleistera Crowleya prorokom Novog doba. Sa svojim partnerom Victorom Neuburgom prakticirao je sadomazohizam, a inače se kao guru bavio tzv. „čarobnim seksom“ što je uključivalo sodomiju, pedofiliju i druge perverzije.⁹

Crowleyev okultizam i magija privukli su Antona LaVeya, osnivača modernog sotonizma, koji je objeručke prihvatio Crowleyev moto „čini ono što želiš, to je sav zakon“. LaVey je imao čak i više sljedbenika od Crowleya, te je 30. travnja 1966. osnovao Crkvu

---

⁷ Deniver Vukelić, *Utjecaj magijskih predodžaba na oblikovanje hrvatskog kulturnog identiteta*, Doktorski rad, Filozofski fakultet u Zagrebu, 2018.

⁸ Aleister Crowley, *The book of the Law*, Weiser Books, 1976.

⁹ Donald Michael Kraig, *Modern Sex Magick. Secrets of Erotic Spirituality*, St. Paul, MN, Llewellyn Publications, 1951.

Sotone u San Franciscu.¹⁰ Osim što je obrijao glavu LaVey je nosio i rogove na glavi kako bi što više sličio đavlu.¹¹

Obojica, Crowley i LaVey, imali su utjecaja na mnoge ljude, pa tako i na poznatog pseudoznanstvenika Alfreda Kinseya, inače doktora zoologije, kojeg su inspirirali Crowleyevi dnevници „čarobnog seksa“. Alfred Kinsey je 1948. objavio svoj „znanstveni“ rad pod naslovom *Seksualno ponašanje ljudskog mužjaka*, a 1953. i *Seksualno ponašanje ljudske ženke*. Ove dvije knjige postale su brzo bestseleri, poslije poznati pod nazivom Kinseyeva izvješća, te su imali snažan utjecaj na društvo. Mnogi ljudi su povjerovali da se prosječan čovjek ponaša upravo onako kako je to Kinsey opisao u svojim knjigama. Za njega su svi spolni odnosi, uključivši i zoofiliju (seks sa životinjama), bili sasvim normalni dio spolnosti, a silovanje male djece od 2 mjeseca starosti pa do 15 godina u svojim je radovima prikazao kao „znanstvene eksperimente“. Prema njemu u društvu ima barem 10 % istospolaca, a prosječan čovjek je biseksualac. Ukratko, Kinsey je pokazao kako je tradicionalno spolno ponašanje zapravo abnormalno, a promiskuitetno normalno; to je ono što se stvarno događa iza zatvorenih vrata. U svojim izvješćima Kinsey je zastupao mišljenje da je svako devijantno spolno ponašanje zapravo normalno, a isključiva heterospolnost abnormalna, produkt kulturne inhibicije i društvenog kondicioniranja.¹²

Mnogi su bili opčinjeni Kinseyevim izvješćima. Tako Harry Hay potaknut prvim izvješćem, *Seksualno ponašanje ljudskog mužjaka*, osniva prvi homoseksualni pokret 1950. godine u Los Angelesu pod nazivom Društvo *Mattachine*. Svi prvi članovi društva bili su komunističkih uvjerenja, te sukladno marksističkoj ideologiji s kojom su dobro bili upoznati počinju borbu za novu klasu ljudi, klasu sa socijalnim i političkim dimenzijama kulturološke manjine.¹³ U Chicagu Hugh Hefner osniva *Playboy*, magazin za muškarce koji proklamira golotinju i promiskuitet. Počinju se pisati erotične knjige (David. H. Lawrence, John Cleland, Margaret Sanger, Helen Gurley Brown, Joan Garriy, David Ruben, Alex Comfort, itd.), snimati pornografski filmovi (*Blue Movie*, *Last Tango in Paris*, *Mona the Virgin Nymph*, *Deep Throat*, itd.), erotski TV filmovi i drame (*Hon dansa-*

¹⁰ Gabriel Andrade, Anton LaVey's Satanic Philosophy: An Analysis, u: *Intermountain West Journal of Religious Studies*, Vol. 9, No. 1, 2018.

¹¹ Isto.

¹² Ivan Poljaković, Goran Dodig, (Ne)znanstvenost rodne teorije, u: *Crkva u svijetu*, Br. 1, 2015. Str. 33-56.

¹³ Josip Mužić, Uloga Harryja Haya u oblikovanju homoseksualne klasne borbe, u: *Crkva u svijetu*. Br. 4, 2018. Str. 661-671.

de en sommar, Sommaren med Monika - švedski filmovi; *I Am Curious – Yellow, The language of Love*, itd.). Razvoj pilule protiv začeca i sve liberalnije poimanje slobode dovode do tzv. seksualne revolucije u šezdesetim godinama. Sve je više rastava braka, nevjenčanih parova, promiskuiteta i raznoraznih devijacija, koje se onda počinju i promovirati u svim glavnim medijima. Nastaju razne komune i hipi pokreti koji uz pomoć pop-glazbe, hašiša i psihodeličnih droga počinju veličati slobodan seks. Frankfurtska škola, koja je utemeljena 1923. godine kao institucija za znanstveni marksizam, sada promiče neograničeno izivljavanje seksualnog nagona, što bi „stvorilo dobro društvo bez gospodara i za sva vremena okončalo ratove i ubijanja naroda“. ¹⁴

U međuvremenu, psiholog John Money s prestižnog Sveučilišta *John Hopkins*, obožavatelj Alfreda Kinseyja, inače pedofil kao i Kinsey, provodi prva istraživanja na hermafroditima, te počinje razvijati svoju vlastitu teoriju o ljudskoj spolnosti. Osobe na kojima je proveo prva istraživanja bile su rođene s muškim i ženskim biološkim značajkama. Iz tih studija Money je zaključio da se osobe, bez obzira na spol, identificiraju s dodijeljenim rodnom, i da poslije zadrže taj dodijeljeni rod kao dječak ili djevojčica, već prema tome kako ih se usmjeri. Tako je prema njegovoj teoriji rod autonoman psihološki fenomen neovisan o spolu, genima ili hormonima, štoviše, neizbriživ i trajan. ¹⁵ Prema Moneyu sasvim je logično pretpostaviti da su svi ljudi, baš kao i hermafroditi (međuspolci), spolno neutralni pri rođenju. Drugim riječima, Money je zastupao tezu da spol, kao biološka odrednica, ne igra značajnu ulogu u određivanju roda, koji se dodjeljuje pri rođenju, a zatim učvršćuje socijalizacijom i životnim iskustvom. Do 1950-ih godina pojam „rod“ bio je isključivo gramatički termin koji je indicirao muški, ženski i srednji oblik. No Money je počeo koristiti taj gramatički termin u posve novom kontekstu, te je tako uveo pojam rodnog identiteta.

Money prvi provodi medicinski eksperiment krajem šezdesetih u kojem se jednom dječaku odstranjuje penis, a spol mu se prenamjenjuje u ženski. Money je 1972. godine objavio falsificirani „znanstveni“ rad u kojem je tvrdio da je prenamjena muškog u ženski spol savršeno uspješna. ¹⁶ Naravno, to je bila laž; dječak i njegov brat bli-

---

¹⁴ Gabriele Kuby, *Svjetska seksualna revolucija, Uništenje slobode u ime slobode*, Benedikta, Zagreb, 2013. Str. 69.

¹⁵ John Money, Sex hormones and other variables in human eroticism, u: *Sex and Internal Secretions*, 2 (1961.) 1383–1400.

¹⁶ John Money & Anke A. Ehrhardt: Rearing of a sex-reassigned normal male infant after traumatic loss of the penis, *Man and Woman/Boy and Girl*, Baltimore, u:

zanac poslije su počinili samoubojstvo. Taj fabricirani rad imao je velikog utjecaja na teoretičare, koji su navodili slučaj Joan (pseudonim dječaka na kojem je Money eksperimentirao) kao krunski dokaz svojim rodnim teorijama. Johna Moneyja raskrinkao je Milton Diamond 1997. godine,¹⁷ ali to je već bilo kasno jer su u međuvremenu rodni teoretičari stvorili svoje teorije „temeljene na znanosti“.

Dr. Paul McHugh, direktor psihijatrije na Sveučilištu *John Hopkins*, bio je sumnjičav prema Moneyjevim tvrdnjama kako je operativna prenamjena roda potpuno uspješna. McHugh je imenovao dr. Jona Meyera, voditelja rodne klinike u kojoj je radio John Money, da utvrditi ishode tih operacija. U kolovozu 1979. dr. Meyer je objavio rezultate istraživanja: „Reći da ovaj tip operacije liječi psihijatrijske smetnje je netočno. Sada imamo objektivne dokaze da nema stvarne razlike u transseksualnoj prilagodbi životu što se tiče posla, obrazovanja, bračne prilagodbe i društvene stabilnosti.“¹⁸ Dr. Meyer je također izjavio da takve operacije nisu podobne za liječenje psihijatrijskih poremećaja, te da je jasno da psihološki problemi koji ti pacijenti imaju ne nestaju nakon operacije.¹⁹ Drugim riječima, duševne bolesti ne mogu se izliječiti operacijama, one mogu samo još pogoršati stanje pacijenta. Rodna klinika ubrzo je nakon tog izvješća bila zatvorena.

Međutim, sve je to već bilo kasno. Radikalne feministkinje već nakon prvih Moneyjevih objavljenih radova (vidi napomenu 15) preuzimaju ideju od Moneyja. Tako Kate Millet u svojoj knjizi *Spolna politika* piše da nema razlike u spolnosti kod rođenja, već da je psihoseksualna osobnost (termin preuzet od Moneyja) nešto što se uči nakon rođenja.²⁰

No, temelje dženderističkim teorijama o spolnosti udarila je francuska književnica i filozofkinja Simone de Beauvoir, svojom knjigom *Drugi spol*.²¹ U knjizi ona tvrdi: „Nitko nije rođen kao žena, već se ženom postaje.“²² Za nju je rod „konstruirana“ kategorija, žena

---

John Hopkins University Press: (1972.) 46–51; John Money, Ablatio penis: normal male infant sex-reassignment as a girl, u: *Archives of Sexual Behavior*, 4 (1975.) 1, 65–71; John Money & Patricia Tucker, *Sexual Signatures: On Being a Man or Woman.*, Little Brown, Boston, 1975.

¹⁷ Milton Diamond & Keith Sigmundson, Sex reassignment at birth: long term review and clinical implications, u: *Archives of Paediatrics and Adolescent Medicine*, 151(1997.) 3, 298–304.

¹⁸ <https://www.thepublicdiscourse.com/2015/04/14905/> (25.02.2020.)

¹⁹ Isto.

²⁰ Kate Millett, *Sexual Politics*, Granada Publishing, 1969.

²¹ Simone de Beauvoir, *The Second Sex*, Pan Books, H.M. London, 1949.

²² Isto. Str. 301.

postaje ženom pod pritiskom kulturnog okruženja, a taj pritisak sigurno ne dolazi od spola. Za sve nepravde i diskriminacije žena kriva je ta binarna kategorija muško/žensko, koja je toliko duboko usađena u društvo.

Michael Foucault, francuski filozof, svojim životom i djelom postao je snažan model za mnoge istospolce, lezbijke i druge intelektualce srodnih spolnih orijentacija. Prema Foucaultu zapadni svijet je postavio „nikad-okončane zahtjeve za istinu“, a na nama je da istisnemo pravu istinu o seksu. Zapravo, nije na nama, već na seksu, da nam kaže istinu, s obzirom da je seks onaj koji drži istinu u tmini. Za sve je kriva buržoazija koja zbog svoje svijesti o pristojnosti skriva istinu. Foucault objašnjava da više nije pitanje spola kao predstavnika prirode, već spola kao povijesti, kao značenja i diskursa.²³

Upravo ta nova ideja, da se spol definira kroz diskurs, utjecala je na rodne teoretičare koji su kritizirali zapadnu kulturu zbog klasificiranja ljudi na muškarca ili na ženu na temelju reproduktivnih organa.

Judith Butler, jedna od najpoznatijih dženderističkih teoretičarki, svojim poticajnim djelom *Nevolja roda*,²⁴ pridonijela je razvoju i zamahu rodne teorije u znanstvenim krugovima u posljednja tri desetljeća. Butler tvrdi da se dekonstrukcijom binarnog muškog/ženskog roda, i razobličavanjem tradicionalnog razmišljanja o rodu, može postići nova jednakost, gdje ljudi neće biti ograničeni s njihovim muškim ili ženskim ulogama. Za Butler rod treba biti fluidan i varijabilan. Za nju je istinska jednakost nemoguća ako su muškarci i žene fundamentalno različiti i odvojeni entiteti. U tom pogledu Butler se razlikuje od onih feministica koje, boreći se za ravnopravnost muškarca i žene, naglašavaju razlike među spolovima. Konvencionalna teorija tvrdi da je spol (muški/ženski) onaj koji određuje rod (muški/ženski), što onda uzrokuje privlačnost suprotnog spola. Butler, međutim, izlazi s tvrdnjom da naš rod nije nikakav temeljni aspekt našeg identiteta, već našeg djelovanja u određenim situacijama. Naš rod (muški/ženski) zapravo je postignuće, jedna konstrukcija, a ne biološki faktor. Prema Butler mi bismo trebali gledati na rod kao nešto „slobodno-lebdeće“ i fluidno, a ne fiksno. Sam korijen nejednakosti spolova leži upravo u načinu kako percipiramo rodne uloge. Zato trebamo „dekonstruirati“ način na koji društvo gleda na rodne uloge i tako možemo dovesti do promjene u „političkoj kultu-

---

²³ Michael Foucault, *The History of Sexuality, Volume I: An Introduction*, Pantheon Books, New York, 1978.

²⁴ Judith Butler, *Gender Trouble. Feminism and The Subversion of Identity*, Routledge, New York, 1990.

ri“ i poboljšati položaj žene u društvu. Drugim riječima, kada ne bi postojale konvencionalne uloge dvaju spolova, ne bi bilo neobično za ženu da bude šefica na poslu, a muškarac da ostane kod kuće i pazi na djecu. Tako bi se „patrijarhalno društvo koje je još uvijek na snazi promijenilo i postalo istinski ravnopravno“.²⁵

Zato rodna teorija ne polazi od spola kao temeljne datosti, nego u središte stavlja pojam roda. Rod je pak samo društveno konstruirana uloga koja je radikalno odvojena od bilo kakve tjelesne ili biološke osobine. S takvim se rodnom onda može činiti i ono što je sa spolom nemoguće. Rod postaje po želji promjenjiv. Ta je fluidnost – promjenjivost roda – reći će Kate Bornstein „sposobnost da čovjek može slobodno i svjesno za sebe izabirati određeni rod ili neograničen broj rodova za neko određeno vrijeme, mijenjajući ga koliko hoće. Fluidnost rodova ne poznaje ni granice ni pravila“.²⁶

2. POSEBNOSTI DŽENDERIZMA

Dženderizam se razlikuje od ostalih totalitarizama po mnogo čemu. Ako ovaj totalitarizam usporedimo s Francuskom revolucijom, fašizmom, nacizmom ili komunizmom, uočit ćemo puno razlika. Dok je preuzimanje vlasti od strane spomenutih totalitarizama bilo naglo, silovito, uz primjenu oružane sile, smaknuća, masakra i sl., dženderizam preuzima vlast sasvim postupno, i s potpuno drugim oružjem. Oružje više nisu tenkovi, niti puške, već pranje mozga.

Termin „pranje mozga“ skovao je novinar Edward Hunter 1951. godine, posluživši se kineskim izrazom *hsi nao* (prati mozak), kako bi opisao proces kojem su bili podvrgnuti zarobljeni američki vojnici u Korejskom ratu. Za vrijeme tog procesa američki su vojnici potpuno promijenili svoje prvobitno gledište o ratu i prihvatili ideološku matricu neprijatelja.²⁷ Vojni psiholozi i psihijatri Margaret Singer, Robert Lifton, Louis West i Edgar Schein dobili su zadatak da istraže proces pranja mozga kako bi ubuduće mogli zaštititi vojnike. Isprva se mislilo da je za pranje mozga neophodna prisila, međutim, kasnije se došlo do spoznaje da za pranje mozga ona nije nužna. Od tada pa sve do danas mnogi su znanstvenici proučavali ovaj fenomen, te o tome postoje mnoge teorije i studije. Prema Stevenu Hassanu, vodećem stručnjaku za destruktivnu kontrolu uma, postoje četiri kom-

²⁵ Isto. Str. 149.

²⁶ Kate Bornstein, *Gender Outlaw: On Men, Women and the Rest of Us*, Routledge, New York, London, 1994. str. 52.

²⁷ Edward Hunter, *Brainwashing*, Farrar, Straus & Cudahy, New York, 1956.

ponente u procesu pranja mozga: informacija, razmišljanje, emocije i ponašanje (IREP).²⁸ Prema teoriji kognitivne disonance ako se bilo koja od ovih komponenti promijeni, druge će se također pokušati prilagoditi kako bi se umanjila kognitivna disonanca.²⁹ Na primjer, ako se netko ponaša glupo ili nemoralno, on će promijeniti svoje razmišljanje i stav kako bi povjerovao da je njegovo ponašanje razumno i opravdano (racionalizacija), a na taj način će onda i emocije „pripitomiti“ kako ne bi bio u raskoraku. Ili, ako netko sebe smatra humanom osobom, a dovede sebe u situaciju da naudi nedužnim ljudima, on će smanjiti disonancu tako što će omalovažavati svoje žrtve ili ih marginalizirati. Naravno, to je pojednostavnjeno objašnjenje jednog vrlo kompleksnog fenomena.

Pranje mozga često je sinonim za kontrolu uma. Dok se u znanstvenim krugovima pranje mozga više odnosi na uporabu prisile, kontrola uma se odnosi na suptilno ispiranje mozga, pri čemu se na „perače mozga“ gleda blagonaklono, kao na prijatelje ili mentore, što ljudima smanjuje oprez i čini ih ranjivima. Ključ uspjeha kontrole uma leži u suptilnosti, tj. u iluziji, tako da čovjek povjeruje kako on sam donosi odluke, kako je on sam došao do neke spoznaje, dok se zapravo perfidnim tehnikama pranja mozga postiže stanje u kojem su njegovo kritično razmišljanje i sposobnost odlučivanja bili isključeni. U modernom, civiliziranom, demokratskom društvu odvija se upravo takvo suptilno pranje mozga, i to u prvom redu putem masovnih medija, kao što su televizija, radio, filmovi, novine, časopisi, pjesme, spotovi, videoigre i internet. Ako se kontroliraju informacije koje određena osoba prima, onda se toj osobi ograničava sposobnost neovisnog razmišljanja. Riječi su kao alat koji koristimo pri razmišljanju. Ako netko može kontrolirati taj alat, tj. riječi koje ljudi koriste, on može kontrolirati i njihovo razmišljanje. Walter Lippmann, jedan od prvih koji je proučavao uporabu masovnih medija, razvio je koncept tzv. proizvodnje suglasja, tj. prihvaćanja programa skrivenih, nevidljivih društvenih elita. Prema tom konceptu javnost nije kvalificirana donijeti zaključke o važnim pitanjima te je stoga važno za elitu da donese određene stavove radi vlastitog dobra, i onda te stavove da proda masi.³⁰ Ne samo Lippmann, već i

---

²⁸ Steven Hassan, *Releasing the Bonds. Empowering People to Think for Themselves*, Freedom of Mind Press, Somerville, 2000. (kratica IREP nije doslovan prijevod s engleskog već prilagođen termin hrvatskom jeziku).

²⁹ Leon Festinger, Henry Rieken W., Stanley Schachter, *When Prophecy Fails: A Social and Psychological Study of a Modern Group that Predicted the Destruction of the World*, Harper & Row, New York, 1956.

³⁰ Walter Lippmann, *Public Opinion*. Harcourt, Brace and Company, New York, 1922.

Edward Bernays i Harold Lasswell, prominentni teoretičari komunikacijskih znanosti, ustvrdili su kako svjetina nije u stanju odlučivati o svojoj sudbini, što bi inače bio cilj demokracije, pa su zato oni definirali kriptokraciju, tj. sustav u kojem će skrivena vladajuća klasa, ili elita, voditi „obezglavljenu rulju“.³¹ Pranje mozga putem masovnih medija pokazalo se kao izvrsno sredstvo za održavanje kriptokracije. Eksperimenti koje je proveo znanstvenik Herbert Krugmann otkrili su da se čovjeku moždana aktivnost prebaci iz lijeve u desnu hemisferu kada gleda televiziju. Lijeva hemisfera zadužena je za logička razmišljanja, tu se informacija secira, probire i kritički analizira, dok desni dio mozga nekritički procesuiru informaciju kao cjelinu, što dovodi do emocionalnih, a ne racionalnih reakcija.³²

Baš zbog spomenutih metoda ljudi nisu u stanju prepoznati, ili im treba jako dugo dok ne prepoznaju, da se radi o totalitarizmu. Zato je dženderizam najperfidniji i najpodmukliji od svih dosadašnjih totalitarizama. Čak i kada ga neki prepoznaju, misle, sasvim krivo, da je on bezazlen. Međutim, kao što ćemo vidjeti kasnije, on ne samo da nije bezazlen, već je najopasniji totalitarizam u ljudskoj povijesti.

Druga posebnost dženderizma jesu strategije kojima se služi. Jedna od strategija je globalizam ili tzv. Novi svjetski poredak. Pomoću globalizma, koji na prvi pogled nema ništa s dženderizmom, oni planiraju osvojiti cijeli svijet. Tako je globalizam samo strateško sredstvo u rukama dženderista. Znamo kako dženderisti vješto nameću svoju ideologiju putem međunarodnih organizacija kao što su: Ujedinjeni narodi, Europska unija, Svjetska zdravstvena organizacija, Međunarodna agencija za razvoj i suradnju, Međunarodna federacija za planiranje roditeljstva, GREVIO (*Group of Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence*), i druge globalističke tvorevine. Navesti ćemo samo jedan primjer (zbog ograničenosti prostora), da je Međunarodna federacija za planiranje roditeljstva za samo jednu godinu podijelila 621 milijun kondoma, obavila više od 22 milijuna pobačaja.³³ Naravno, tu su i na stotine tisuća nevladinih udruga koje su dobro plaćene od strane vladajućih elita da promiču dženderističke ideje.

³¹ Edward L. Bernays, *Propaganda*, H. Liveright, New York, 1928.; Harold Lasswell, *Encyclopedia of Social Sciences*, Vol. 12. Str. 521-527.

³² Herbert E. Krugman, Brain Wave Measures of Media Involvement, u: *Journal of Advertising Research*, 11, 1971. (February), 3-10.

³³ *Five Year Performance Report 2010* (Petogodišnje izvješće o uspješnosti, 2010.) Međunarodne federacije za planiranje roditeljstva (IPPF) <http://www.ippf.org/NR/rdonlyres/47648121-4936-418D-A4A2-692442E34997/0/2010.pdf> (14. 3. 2020.)

Još jedna važna strategija dženderizma je postupnost i sposobnost infiltracije u druge totalitarizme. Iako je npr. komunizam bio zatvoren sustav, dženderizam je ipak prodro u njega, nezapaženo, kao što sada za mnoge i dalje nezapaženo osvaja cijeli svijet. U komunističkim zemljama dženderističke su ideje bile vrlo brzo prihvaćene. U Hrvatskoj je kontracepcija naveliko prihvaćena još u šezdesetima, a 1978. su komunisti donijeli i Zakon o pobačaju, koji je još uvijek na snazi u Republici Hrvatskoj. Dženderisti nisu imali puno problema nametnuti svoje ideje komunistima, jer su imali zajedničkog neprijatelja: Boga i Katoličku Crkvu. Zato su komunisti nakon raspada komunizma vrlo brzo svim srcem prigrlili dženderizam, jer su tako mogli nastaviti svoju borbu protiv istog neprijatelja, samo sada na puno podmučkiji način.

3. DŽENDERIZAM U TRI SMRTONOSNE DOZE

Mnogi misle da se dženderizam odnosi samo na rodnu ideologiju, tj. rodnu teoriju kao kvazi znanstvenu podlogu toj ideologiji, ili drugim riječima da dženderizam započinje razvojem rodne teorije. Međutim, prva faza dženderizma se dogodila puno ranije, i bila je najvažnija jer je postavila temelje za sve ostale zločinačke pothvate. Bez te prve faze ne bi bilo moguće ostvariti nijednu od ovih drugih koje slijede.

3.1. Faza 1: Seksualna revolucija

Prva faza dženderizma je seksualna revolucija, koja hvata korijena u šezdesetim godinama prošlog stoljeća. Bila je to prva, velika i odlučujuća pobjeda dženderista. Dok su prije promiskuitetna ponašanja, blud, razvod braka, nevjerstvo, golotinja i raskalašenost bile iznimke, sada postaju norma. Seks više nije rezerviran za brak, već se počinje prakticirati u svakojakim prigodama, pa često i između potpunih neznanaca. Naravno, tu onda stupa na snagu tzv. zaštita od trudnoće, tj. kontracepcija. Pilule i kondomi nose se u džepu, tek toliko da se nađu pri ruci ako ustrebaju. Društvo se moralno degradira, kršćanski moral se raspada kao kula od karata.

Uporaba kontracepcije je protunaravni čin, pa time kao i sva druga protunaravna djelovanja može donijeti samo propast. Natalitet odjednom pada ispod održive reproduktivne razine. Narodi počinju izumirati, a da toga nisu ni svjesni. Da bi jedna populacija ostala na istoj reproduktivnoj razini, računa se da je potrebno 2,1 dijete

po obitelji. Hrvatska s prosjekom od 1,4 djeteta spada u zemlje s najvećim negativnim prirastom stanovništva. Čak i Kina, u kojoj je dugo godina na snazi bio zakon o samo jednom djetetu (vlast je zabranjivala obiteljima imati više od jednog djeteta), ima veći prosjek od Hrvatske (1,62). Dakle, stvar je vrlo jednostavna: narod koji ima prirodni prirast manji od 2,1 izumire. Kada će određeni narod izumrijeti ovisi o veličini tog naroda, te veličini negativnog prirasta i dužini tog razdoblja. Naravno da će manji narodi brže izumrijeti.

Sva rješenja demografskog problema koje smo do sada čuli u Hrvatskoj uglavnom se svode na povećanje životnog standarda, na ovaj ili onaj način. Povećanje životnog standarda je poželjno, no ono neće pridonijeti demografskom oporavku. Za sve ove godine dok slušamo rasprave o demografiji, nismo nijednom čuli da je netko rekao istinu, tj. postavio pravu „dijagnozu“. To samo pokazuje koliko više nismo sposobni kritički razmišljati, koliko su nam dženderisti isprali mozak. Ekonomski standard građana nema ništa s demografskim rastom. Doduše, visina životnog standarda jest u korelaciji s demografskim rastom, ali sasvim suprotno od onoga što dženderisti tvrde. Naime, što je društvo bogatije, natalitet je manji i obratno. To potvrđuju podatci Svjetske banke,³⁴ koji pokazuju kako pad nataliteta počinje 1965. godine, što se poklapa s prvom velikom pobjedom dženderista, tj. s prihvaćanjem kontracepcije kao norme u društvu. Kontracepcija je oduvijek postojala, ali se tih godina prvi put u povijesti počela prihvaćati kao opće društveno prihvatljiva norma. Prema već spomenutim podacima 1964. godine natalitet je bio 5,08 rođenih po ženi na svjetskoj razini, a onda počinje sunovrat sve do 2,43 za 2016. godinu (zadnja godina koja je uključena u statistiku). To je još uvijek pozitivan prirast, ali samo zahvaljujući arapskim zemljama (3,33), Srednjem istoku i Sjevernoj Africi (2,77), te Južnoj Africi (4,85). U negativnom prirastu na prvome mjestu je središnja Europa i baltičke zemlje (1,45), a zatim Europska unija (1,57). Sjeverna Amerika je na 1,78, a Južna i Srednja Amerika je na 2,06, blizu pozitivnog prirasta. A „nevjerni Toma“ treba pogledati i tablice na dnu prikaza. Najbogatije zemlje imaju najniži prirast (1,68), a najsiromašnije zemlje najviši prirast (4,63). Što je čovjek bogatiji, on je i sebičniji (naravno, ima iznimaka), te će svoj život podrediti sebi, a ne Bogu. Na to nas je Isus upozorio kada je rekao: „Lakše je devi kroz iglene uši nego bogatašu u kraljevstvo Božje“ (Mt 19,24).

³⁴ https://data.worldbank.org/indicator/SP.DYN.TFRT.IN?end=2016&name_desc=false&start=1960 (29.02.2020.)

Enciklika pape Pavla VI. *Humanae vitae* potvrđuje dvomilenijski nauk Crkve o braku i bračnim odnosima, te osuđuje uporabu kontracepcije kao protunaravni čin, koji se protiv Bogu kao stvoritelju novog života.³⁵ Bračna ljubav nije proizvod slučaja, niti slijepe evolucije prirodnih pojava, već je ona specifična i ekskluzivna, ona na jedinstven način surađuje s Bogom u rađanju novih naraštaja (usp. *Humanae vitae* 8).

Kršćani su prirodne zakone uvijek poštivali, i to iz jednostavnog razloga što je Bog stvorio prirodu i njezine zakonitosti, te kada bi čovjek išao protiv prirodnih zakona, išao bi istodobno i protiv Boga. To je kršćanima bilo uvijek kristalno jasno! Kako to vrijedi za pojedinu osobu, tako to isto vrijedi i za cijeli narod. Kad god neki narod ide protiv prirodnih zakona, on ide i protiv Boga, a kada ide protiv Boga, on izabire smrt. Hrvati su, općenito govoreći, prihvatili kulturu smrti koju promovira politika dženderista, čija je jedna od glavnih premisa ta da je užitak glavna svrha spolnog odnosa. Ako je to tako, onda je uporaba kontracepcije logičan slijed. Ako je svrha seksa samo užitak, onda su i istospolni čini normalna pojava. Slijedom takve hedonističke premise, mogu se opravdavati i pedofilija i zoofilija (snošaj sa životinjama) te ostale spolne nastranosti. Nažalost, većina Hrvata prihvatila je kontracepciju, ne shvaćajući da to zlo dolazi od oca laži. Oni ne shvaćaju da je kontracepcija kamen temeljac sotonskog projekta: dženderizma, kojemu je cilj uništenje čovjeka (njegove duše i tijela; usp. Mt 10,28). Pobačaj, sodomija, rodna ideologija i sve ostale „vrijednosti“ 21. stoljeća ne bi se mogle nametnuti narodu da prvo nije prihvaćena kontracepcija.

3.2. Faza 2: Ubojstvo nerođenog djeteta

A kada kontracepcija zakaže, onda je pobačaj sljedeći logični korak. Jer kontracepcija se koristi za spolni odnos kada dvoje nisu otvoreni životu, kada žele samo zadovoljiti svoje strasti, a nikako preuzeti odgovornost koju sa sobom donosi spolni čin. I naravno, kada kontracepcija zakaže, a ona zakaže često, onda se počne razmišljati o pobačaju. Ljudi nalaze raznorazne izlike kako bi sebi olakšali savjest (usp. IREP poglavlje 3), ali na kraju ipak je to ubojstvo, zvali oni to kako god hoće.

Svaki put kad su se civilizacije moralno degradirale, jaki i moćni su maltretirali i ubijali slabe i nemoćne. Broj pobačaja drastično

---

³⁵ http://www.vatican.va/content/paul-vi/en/encyclicals/documents/hf_p-vi_enc_25071968_humanae-vitae.html

se povećavao u takvim društvima, a na kraju su se djeca ubijala i nakon poroda. Nečudoredni Židovi žrtvovali su novorođenčad poganskom bogu Baalu, Kartazani su spalili na tisuće male djece svojem bogu Molohu, nakon moralnog kolapsa Rimskog Carstva Rimljani su ostavljali neželjenu novorođenčad u šumi gdje bi se smrzla ili bi ih zvijeri pojele. Danas u Nizozemskoj možete legalno ubiti dijete do 12. godina života (tzv. Groningen Protokol).³⁶ U Belgiji je jedna četvrtina medicinskih sestara potvrdila da je počinila čedomorstvo, iako je ono nelegalno u toj zemlji. Alberto Giubilini i Francesca Minerva su u časopisu *Journal of Medical Ethics* izložili svoje stavove u kojima se zalažu za ubojstvo već rođene djece. Argumenti su im isto toliko „valjani“ kao i kod onih koji se zalažu za pobačaj.³⁷

Pobačaj (ubojstvo nerođenog ljudskog bića) nije danas legalan zato što je društvo prosvjećenije, već zato što je društvo moralno degenerirano. Legalizacija pobačaja ne čini pobačaj moralnim. Legalizacija pobačaja samo ukazuje na jedno moralno stanje u kojem se društvo nalazi. One koji zločin pobačaja opravdavaju time što je pobačaj legalan, treba podsjetiti da je za vrijeme nacističke Njemačke bilo legalno ubiti Židove. Nacistički režim ubio je oko 1,5 milijuna djece u 4 godine rata. A danas se u prosjeku godišnje usmrti oko 56 milijuna nerođene djece,³⁸ što znači da se svaki dan ubije više od 150.000 nerođene djece. To je jednako ukupnom broju smrtnih slučajeva od svih bolesti zajedno u 2017. godini.³⁹ Prema svjetskom mjeracu *Worldmeter* od 1. siječnja 2020. do 16. ožujka 2020. do 23 sata i 15 minuta počinjeno je 8.844.911 pobačaja (broj se mijenja doslovce svake sekunde).⁴⁰

Otac medicine Hipokrat (460. - 377. g. pr. Kr.) ustanovio je doktorsku prisegu. Njome liječnici prisežu da neće nikada pomoći ženi da abortira, niti će pomoći čovjeku da uzme vlastit život (zabrana pobačaja i eutanazije). Čak ni nacistički liječnici nisu se usudili izostaviti ovaj dio liječničke prisege. Dio koji govori o zabrani abortusa

³⁶ Darin Achilles, Examining the Groningen Protocol: Comparing the Treatment of Terminally-ill Infants in the Netherlands with Treatment given in the United States and England, u: *Wisconsin International Law Journal*, Vol. 28, Issue 4, 2011.

³⁷ Alberto Giubilini, Francesca Minerva, After-birth abortion: why should the baby live? u: *Journal of Medical Ethics*, March, 2012.

³⁸ Susheela Singh, Lisa Remez, Gilda Sedgh, Lorraine Kwok, Tsuyoshi Onda, *Abortion Worldwide 2017 Uneven Progress and Unequal Access*, Gutmacher Institute, 2017.

³⁹ <https://ourworldindata.org/causes-of-death> (16. 3. 2020.)

⁴⁰ <https://www.worldometers.info/abortions/> (16. 3. 2020.)

ostaje i u prilagođenoj i skraćenoj verziji Ženevske liječničke prisege iz 1948. godine. No većina liječnika danas izostavlja taj dio prisege.

Dženderisti naravno neće govoriti o mogućim posljedicama pobačaja. Osim teških psiholoških problema, kao što su depresija, nesаница, frustracije, akutna psihotična reakcija, afektivna psihoza, shizofrene reakcije i drugo, nisu zanemarive ni fizičke posljedice, koje mogu biti vrlo opasne: ozljeda grlića maternice, upale maternice, jajovoda, tromboembolija, sepsa, veća učestalost spontanih pobačaja, insuficijencija posteljice, povišen prenatalni mortalitet, neplodnost i drugo.⁴¹ Zbog pobačaja povećan je i rizik od raka dojke jer zbog prekida trudnoće žlijezde ostanu u nezreloj fazi te su sklonije prelasku u stanice raka.⁴²

Dakle, osim što je pobačaj ubojstvo, težak zločin, on je i uzrok mnogih nedaća koje majku prate cijeli život. Osim svega navedenog, osim znanosti, koja nedvojbeno tvrdi da život počinje začecem, i Biblija govori više nego jasno da je pobačaj ubojstvo (usp. Izl 21, 22-24). Biblija o nerođenoj djeci govori kao i o svakom drugom ljudskom biću. Nakon što je Marija, majka Isusova, zatrudnjela, otišla je u posjet svojoj rođakinji Elizabeti, koja je također bila trudna (usp. Lk 1,41-44). U ovoj sceni nalazimo dva nerođena ljudska bića (fetusa), Ivana Krstitelja i Isusa Krista. Iako obojica u majčinoj utrobi, oni su itekako tretirani kao ljudska bića. Ivan Krstitelj zaigra od radosti zbog posjeta Marije i Isusa, a Elizabeta naziva plod (fetus) Marije Gospodinom. Nerođena djeca naša su mala braća i sestre. Isus nas upozorava da posebno vodimo brigu o najmanjima: „Zaista kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!“ (Mt, 25,40). Pobačaj je jedan od nekoliko grijeha koji nosi automatsku ekskomunikaciju iz Crkve (kan. 1398; KKC 2272). Pobačaj po svojoj težini nije ništa manji grijeh od čedomorstva.

3.3. Faza 3: Rodna teorija – perverzija prirode i zdravog uma

Rodna teorija samo je nastavak i logični slijed prethodne dvije faze. Ona, kao i prve dvije faze, promiče smrt. Ne tako davno virus SARS usmrtio je 774 osobe (oboljelih je bilo nešto više od 8000). O tome se 2003. godine pisalo svaki dan. Koronavirus, koji se pojavio

---

⁴¹ Robert Perinčić, Pobačaj – činjenice i posljedice, u: *Obnovljeni život: časopis za filozofiju i religijske znanosti*, Vol. 45. No. 4, 1990.

⁴² H. Olsson, J. Ranstam, B. Baldetrop, S.B. Ewers, M. Fernö, D. Killander, H. Sigurdsson, Proliferation and DNA ploidy in malignant breast tumors in relation to early oral contraceptive use and early abortions, u: *American Cancer Society*, Vol. 67, Issue 5.

u prosincu 2019., do danas (14. 3. 2020.), dakle u tri i pol mjeseca, prema službenim podacima Svjetske zdravstvene organizacije, odnio je 5.388 života,⁴³ što je u prosjeku 51 žrtva na dan. Nema ni jedne vijesti danas u kojoj se ne govori o koronavirusu, u kojoj se ne izvješćuje o broju oboljelih i umrlih. No, s druge strane, u ovih trideset godina postojanja države Hrvatske nije bilo ni jedne vijesti o tome koliko je ljudi umrlo od kopnice (AIDS-a). Dženderisti agresivno, intenzivno i sustavno propagiraju sodomiju kao nešto normalno i poželjno, dok istodobno svaki dan, ponavljam, svaki dan, samo od kopnice umre više od 2100 ljudi; samo u 2018. godini kopnicom je bilo zaraženo 38 milijuna ljudi, a umrlo je 770.000, prema službenim podacima Svjetske zdravstvene organizacije.⁴⁴ Prema Zakladi za istraživanje kopnice do sada je od te bolesti umrlo više od 32 milijuna ljudi. U usporedbi s općom populacijom istospolci su 22 puta više izloženi riziku HIV infekcije.⁴⁵ No o tome se ne govori, jer bi narušilo tako lijepe priče o istospolnosti.

Normalizacija istospolnosti samo je prvi korak, iza kojeg slijedi normalizacija pedofilije, zoofilije i drugih nastranosti. Totalitarizmi kao što su nacizam ili komunizam ubijali su nepoćudnu klasu ljudi, onu koju su smatrali svojim neprijateljima, za razliku od dženderizma, koji ubija sve ljude, pa tako i svoju vlastitu klasu. Zato je dženderizam najopasniji totalitarizam u ljudskoj povijesti. Uostalom, po broju usmrćenih osoba davno je premašio sve totalitarizme zajedno. Jedino s čime se dženderizam može usporediti jest Sodoma i Gomora u 21. stoljeću prije Krista, te pojava katara u 12. stoljeću, koji su naučavali da postoje dva boga (bog Starog i bog Novog zavjeta), i da je bog Starog zavjeta stvorio materiju koja je sama po sebi zla. Tako je brak i rađanje djece za njih bilo najveće zlo, dok su sodomiju, bludništvo, kontracepciju, pobačaj i samoubojstvo smatrali moralnim vrlinama. Čak je i jedan od najljućih protivnika Katoličke Crkve priznao da bi ljudska civilizacija kakvu poznajemo izumrla da su kojim slučajem katari prevladali.⁴⁶

O pitanju nametanja istospolnosti kao normalnog oblika seksualnosti, papa sv. Ivan Pavao II. objavio je dokument „Promišljanja o prijedlozima za legaliziranje zajednica među istospolnim

⁴³ <https://experience.arcgis.com/experience/685d0ace521648f8a5beeeee1b9125cd> (14. 3. 2020.)

⁴⁴ <https://www.who.int/gho/hiv/en/> (29.02.2020.)

⁴⁵ <https://www.amfar.org/About-HIV-and-AIDS/Facts-and-Stats/Statistics--Worldwide/> (29. 2. 2020.)

⁴⁶ Henry C. Lea, *A History of the Inquisition of the Middle Ages*, Harper, New York, 1887.

osobama“, u kojem upućuje katolike na odbacivanje svih zakonskih prijedloga kojima bi se takve veze ozakonile.⁴⁷

Na kraju, važno je osvijestiti ljudima iznimnu lukavost, manipulativnost, podmuklost i opasnost od dženderizma. A koliko je on opasan, ne samo za smrtnost tijela nego i duše, govorio je i sam Isus: „Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti! Bojte se radije onog koji može i dušu i tijelo uništiti u paklu“ (Mt 10,28). Budući da je danas većina katolika prigrlila mnoge dženderističke ideje, kao što su kontracepcija, pobačaj, sodomija i sl.,⁴⁸ i time dovela u opasnost život ne samo tijela nego i svoje duše, očito je onda da se Isusove riječi upozorenja ovdje odnose na prijetnju koja dolazi upravo od dženderista.

ZAKLJUČAK

Danas se mnogi političari pozivaju na 21. stoljeće, hoteći pritom reći kako su njihove politike napredne samim time što živimo u 21. stoljeću. Međutim, napredak tehnologije nije nikada bio, pa tako ni danas nije mjerilo moralnih vrijednosti. Upravo sada, u 21. stoljeću, kad smo dosegli najvišu razinu tehnologije, u isto vrijeme smo nažalost, dosegli i najnižu razinu morala i etike.

Nemoralno ponašanje postalo je norma, ono je općeprihvaćena paradigma u društvu, ali ono nije došlo spontano, niti slučajno, već je dobro osmišljeno i sustavno provođeno od strane vladajućih elita. Do sada se nijedan totalitarizam nije uspio proširiti na ovako velikim prostorima, na cijelom Zapadu, na ovako perfidan, podmukao i neopažen način.

Ako dublje analiziramo brojke, pogledamo statistike, zaključci se neumoljivo nameću sami od sebe. Dženderizam u konačnici donosi smrt, kako pojedincima tako i narodima u cjelini. On je kao droga, pobuđuje senzacije, oslobađa putenost, čini vam se da ste u sedmom nebu, da ste napokon slobodni, ali lažna je to sloboda, jer dugoročno, isto kao droga, na kraju donosi smrt, i to ne samo tijelu već i duši.

---

⁴⁷ http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/documents/rc_con_cfaith_doc_20030731_homosexual-unions_en.html (28. 2. 2020.).

⁴⁸ Za Hrvatsku ne postoji istraživanje ovog tipa, ali vjerojatno da nije puno bolje od onog u SAD-u, gdje je za 89 % američkih katolika kontracepcija moralno prihvatljiva, 47 % ih prihvaća pobačaj, i 64 % sodomiju.
Izvor: Pew Research Center, Religion & Public Life, www.pewforum.org/2016/09/28/4-very-few-americans-see-contraception-as-morally-wrong/ (14.03.2020.)

Ovaj rad ne pretendira utvrditi ispravan termin za ovaj novi fenomen, već je izraz „dženderizam“ samo korišten kao svrshodan odabir u raspravi o ovoj tematici. Budući radovi i znanstvena istraživanja, kao i sam jezik koji se uvijek razvija i nikada nije statičan, jednog će dana odrediti jezični izričaj. Cilj ovog rada je pak ukazati na pogubnost ovog novog totalitarizma, kako god se on zvao, te pružiti jednu osnovu i poziv za dalje istraživanje i znanstvenu argumentaciju temeljenu na znanosti, istini i razumu, a ne na emocijama i političkoj korektnosti.

GENDERISM – NEW FORM OF TOTALITARIANISM

Summary

Genderism is a new emerging concept referring to the mainstream political agenda that imposes a positive view on the culture of death, such as contraception, abortion and gender ideology. A brief description of the cause and development of this new totalitarianism is given, as well as its particular features. Its expansion incurred in three phases: the sexual revolution, the right to abortion, and gender theory. It has been asserted that genderism, albeit with totally different tools and characteristics than previous totalitarianisms, will have and already has destructive consequences for society as a whole. This paper submits evidence for the lethal outcomes caused by the spread of genderism and warns against its huge impact in the future, not only for individuals, but for nations as well.

Keywords: genderism, culture of death, contraception, abortion, gender theory